

מאורות אל העבר

א תשרי תשס"א | 29/09/2000

ממראות הימים הראשונים למלחמת אוסלו (האינתיפאדה השנייה) צילום: נדב גנות, דובר צה"ל, ויקיפדיה

מהסכם למלחמה

הוא התקבל מתוך מחלוקת אדירה בעם, והופר בידי הפלשתינים פעמים רבות, כמעט מהרגע הראשון. אולם, למרות הכול, החזיק "הסכם אוסלו" מעמד - פחות או יותר - קרוב לשש שנים. בקיץ תש"ס הפך ההסכם למלחמה. על רקע סירובם של הפלשתינים לקבל את הצעות השלום המופלגות מאוד שהוצעו להם בוועידת קמפ דייוויד, וכנראה גם מתוך תפיסתם של מנהיגי המחבלים כי גל טרור ומהומות יביא לכניעתה של ישראל לדרישותיהם בתחומים נוספים (כפי שלפי הבנתם קרה זמן קצר לפני כן בלבנון), כך החלה בערב ראש השנה תשס"א (29.9.2000) אינתיפאדת "אל אקצא", גל הטרור הקשה ביותר שידעה ישראל מעודה. **פקד יוסי טבג'ה, שנפל בעת סיור המשותף עם "עמיתים" פלשתינאים בקלקיליה, ולוחם פלחה"ן גבעתי דוד בירי שנפל בעת ליווי שיירה לישוב נצרים,, היו הנופלים הראשונים במערכה ומהומות דמים שהתלקחו בירושלים כביכול על רקע ביקורו של אריאל שרון בהר הבית, היו האות לפתיחת התקופה הקשה. מהומות בשטחי יש"ע וגם בקרב ערביי ישראל, וגל טרור איום שהביא לרציחתם של למעלה מאלף ישראלים שטפו את הארץ במשך קרוב לארבע שנים, עד שדעכו בעקבות מבצע חומת מגן ופעילות נחושה של צה"ל למיגור הטרור.**